

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 15. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p15_bZONE1447091.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Disse Kæde-Dannere holdte da, som sagt, et stort Raad, siddende rundt omkring et stort rundt Bord. De sadde i 2 stive Timer uden at tale et eeneste Ord, alle dybt grandskende. En satte Haanden under Kinden, en anden trykkede Hatten ned over Øynene, en anden skiød den op paa Panden, en tegnede med Kridt, en anden tog over 20 Priiser Tobak (i denne Alder begyndte man at bruge Snus, alt en Følge af Sølv) en lagde alen vel 10 gange paa Bordet baade langs og tvers, og undertiden stak Alen i Munden i Tanke det var Naalen, en anden stod op tog Maal af sin Arm, og i det han i Ivrighed rakte den ud, slog han sin Naboe paa Øret, som net op var kommet til Udregningen; men af Forbittrelse tabte sit heele Overleg paa Folderne og nogle artige uformærkende Snit, og Raadet havde nær blevet til en Polsk Herredag, havde ikke den ældste staaet op og sagt: tys? tys? Denne ældste tog sig derpaa 2 Priiser Tobak, og gjorde Overslag paa et til den Ende paa Bordet liggende Stykke Vadmel, her blev da en dyb Taugshed. Alle betragtede dette nye Snit, med saadan en Opmærksomhed, som vore unge Barbeersvenne, naar de første Gang seer en Anatomering. Denne Mand var og saa hældig, at han fandt den rigtige Dannelse ved første Snit. Han i en Hast riede Stykkerne sammen trak den paa, og blev beundret af alle nærværende. Han blev saa glad, at han glemte sin Hat, og med bare Hoved og denne sammenriede Kiol løb nogle Gader ihjennem hiem til sit Huus. Nogle Amts-Sveune vilde have talt med ham undervejs; men han løb og raabte: jeg har fundet det; jeg har fundet det. Ligesom Archimedes raabte $\epsilon\upsilon\rho\epsilon\kappa\alpha$ da han, medens han var i.